

דואר אלקטרוני - daflavi@lavi.co.il

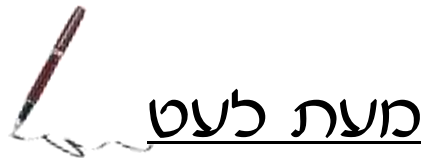
דף השבוע

פרשת "שופטים"

"כי תקרב אל עיר להילחם עליה וקראת אליה לשלום.. " הציות העיוור אינו מתכונותיו של משה רבנו. מפעיל משה את שיקול דעתו גם כלפי דבר ה'. מעז משה לשבר את הלוחות שזה עתה קיבל משמים כיוון שחש הוא בסכנתם לעם המחולל באקסטזה בפני עגל הזהב. לוקח משה סיכון אדיר בהתאמתו את דבר ה' למציאות שהוא פוגש בחיים, ולבסוף מקבל הוא אישור וחיזוק להחלטתו.

מצווה משה לנקוט מדיניות התקפית ונחרצת מול סיחון מלך חשבון, ואילו משה מחליט על דעת עצמו לפני סיחון את אופציית הכניעה ללא קרב. הפעם הקב"ה לא רק מאשר אלא הופך את גישת משה של "קריאה לשלום" בטרם קרב להלכה לדורות. נראה כי דבר ה' אינו סטרילי וחד ממדי, ביצועו ואופן הפעלתו בחיים נתון בידי גדולי ומנהיגי דור ודור.

נעם פרל – אגדה ופרשה

השבוע נפרדנו בצער רב מחברנו, מנחם עמירם ז"ל, שהלך לעולמו. מנחם נולד באנגליה והגיע עם הוריו לקיבוץ בגיל שש. בבגרותו, השתלב בענפי המשק השונים, נשא בתפקידים ציבוריים בקיבוץ ובתנועת הקיבוץ הדתי ובשנים האחרונות עבד ברפת במסירות ובמקצועיות רבה. מנחם עבר כבעל תפילה לפני התיבה במשך שנים רבות, בימי חול, בשבתות ובחגים ושילב בתפילה ניגונים שאהב, המושרים עד היום בלביא. דמותו של מנחם, איש תורה ועבודה תחסר לנו בנוף הקיבוצי. יהי זכרו ברוך.

שנת החינוך מסתיימת בימים אלה, עם יציאת המערכת לימי היערכות. בתחילת השנה התמודדנו עם מצב של חוסר יציבות בגיל הרך ולשמחתנו בהמשך המערכת התייצבה. לפני כחודש התקיים סיור של מפקחות מטעם משרד החינוך שסייר ביחידות השונות והיו מלאות התפעלות מתפקוד מערכת הגיל הרך שלנו, מהשלווה והנחת ביחידות השונות ומהפעילויות המגוונות. לקראת סוף השנה, התאמנו את שכר הלימוד שיגבה בתשפ"ד לעליה בהוצאות החינוך, מהלך שהיה לא פשוט עבור ההורים. לאחר שיחות ודיונים חוזרים, הוחלט להשאיר את המחירים על כנם ולתת הנחות למשפחות להן יותר מילד אחד במערכת.

השנה נכנסה לפעולה במרץ, מינהלת חינוך חדשה שלקחה על עצמה טיפול במשימות רבות. תודה רבה לכן! בימים אלו נכנס לתפקיד מנהל החינוך החברתי עוזי ליונבך המחליף את קרן וייס. תודה רבה לקרן שמילאה את התפקיד במסירות ובמקצועיות בשנים האחרונות ובהצלחה לעוזי!

זה הזמן להודות מכל הלב לכל נשות ואנשי החינוך בגיל הרך ובחינוך הבלתי פורמאלי שעסקו במלאכה חשובה זו לאורך השנה. הייתן/ם מעטפת חמה לילדינו ותפעלתם את המערכת ביום ובחופשות – יישר כוח לכולכם!

לבקשת המועצה הדתית, אישרנו השאלה של אחד מספרי התורה שלנו, לבית הספר חינוך גלילי, למהלך השנה הקרובה. זו השנה הראשונה בה יתקיים מניין מסודר בבית הספר, עם כניסתם של מספר רב יותר של בני כיתה ח' לבית הספר.

ברכת הצלחה בלימודים, לבנינו ולבנותינו הלומדים/ות בישיבות ובמדרשות, עם תחילת הלימודים השבוע, ראש חודש אלול – שתזכו לעלות ולהתגדל בתורה!

שבת שלום! תמר שורק

דברים ליד מיטתו של מנחם עמירם זכרוננו לברכה – הרב יהודה גלעד.

"ואהבת לרעך כמוך" רבי עקיבא אומר זה כלל גדול בתורה, בן עזאי אומר "זה ספר תולדות אדם" זה כלל גדול מזה – פסוק זה בעל מסר אוניברסלי כי הוא מדבר על האדם באשר הוא, לא רק על ישראל. דברי חז"ל אלו מוכרים וידועים. אך בהקדמת הכותב בספר עין יעקב מביא מעין המשך למדרש זה, אשר מקורו נעלם וזה נוסחו: בן זומא אומר מצינו פסוק כולל יותר- "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד". שמעון בן פזי אומר מצינו פסוק כולל יותר- "את הכבש האחד תעשה בבוקר ואת הכבש השני תעשה בין הערביים". עמד רבי פלוני על רגליו ואמר הלכה כבן פזי!"

לכאורה דבריו של בן פזי תמוהים. פסוקים כמו "שמע ישראל" או "ואהבת לרעך כמוך" אפשר להבין מדוע הם יסודות התורה, אך הפסוק המדבר על החובה השגרתית של קורבן התמיד "את הכבש האחד תעשה בבוקר ואת השני בין הערביים" מה היא חשיבותו הגדולה? כיצד ניתן להשוותו לשמע ישראל, או לואהבת לרעך כמוך? נראה ששמעון בן פזי בא ללמדנו שהאדם נבחן לא בשעות הגדולות של קבלת עול מלכות שמיים או של מעשה טוב מפעם לפעם, מבחנו של האדם הוא דווקא בשיגרה, ביכולת לקחת את האידיאלים הגדולים ולהטמיע אותם בימי השגרה האפורים. מנחם חברנו היקר, אתה היית אדם גדול גם בשעות הקטנות! לקום מידי בוקר שנים ארוכות לפני 5:00 בבוקר על מנת לפתוח את היום בלימוד גמרא, או לקום בשעה זו באותה התמדה וחריצות לחליבת בוקר – זה בבחינת "את הכבש האחד תעשה בבוקר ואת השני בין הערביים".

מנחם, אתה גילמת בעיניי את ה"קיבוצניק הדתי האידיאלי", של איש תורה ועבודה עם דגש חזק על... שניהם! על התורה ועל העבודה!

בעבודה, השקעת את כל כולך בנתינה למשק, לחברה ולעם ישראל. מילאת תפקידים מרכזיים כמרכז משק לביא ובית רימון, כפעיל תנועתי בקיבוץ הדתי במחלקת משימות ועוד. ועם כל זה, מעולם לא זלזלת גם בעבודה שגרתית. אחרי מילוי תפקידים אלו, חזרת לעבוד ברפת, כפועל ייצור בנגריה, וגם כעובד במכבסה. שום עבודה לא הייתה נחותה בעיניך. ערכים של הקיבוץ הדתי זרמו באופן טבעי בעורקיך. המשכת לעשות תורנות ברפת שנים לא מעטות אחרי גיל 70, האמנת בכל מאודך בעבודה עברית וממש לא אהבת את האילוף שנכפה עלינו לחלוב בשבת על ידי נכרי. ראית בחיי הקיבוץ, את הדרך האידיאלית לחיי תורה ועבודה.

באותה מידה ממש היית מחוייב לתורה ולתפילה. הקפדת כל חיך על תפילה במניין, גם בימי חולייך המשכת לקבוע עיתים לתורה, היית איש של בית כנסת ובית מדרש. כולנו זוכרים בגעגוע את תפילותיך כשליח ציבור נהדר בימים הנוראים. ניגוני מודז'יץ האהובים עליך הפכו להיות נכסי צאן ברזל של קהילתנו בלביא בימים הנוראים. איך אפשר בלי "היום תאמצנו" או "ועל כולם אלוה סליחות" של שנקר שלימדת אותנו?

הייתה בך דתיות עמוקה אך בלי כל המניירות החיצוניות. אהבת את החיים, אהבת לטייל בעולם, היית מושרש עמוקות בתורה ובאותה שעה גם היית איש העולם הגדול. הייתה בך תחושת שליחות בנתינה לזולת וקירוב רחוקים. לימדת עשרות ילדים לבר מצווה, ילדים משלנו, ולא מעט ילדים מבתיים לא דתיים, וכל זאת עשית בפשטות ובטבעיות האופייניות לך בלי להחזיק טובה לעצמך.

אחרי הכל, ואולי לפני הכל, הקמת עם טליה תיבדל לחיים ארוכים משפחה מקסימה הממשיכה לתת את פירותיך הטובים והיפים. טליה, ראומה, עומרי עמשא, אחיה, אמוץ וחמוטל,

היה לכם איש אבא מיוחד במינו שהטביע בכל אחד מכם חותם נפלא, המזמין אתכם להמשיך וללכת בדרכו.

מנחם יקר, תחסר לי ולכולנו מאוד.

תהא נשמתך צרורה בצרור החיים.

בית לביא אבל על פטירתו של חברנו היקר

מנחם אשר עמירם ז"ל

ומשתתף באבלם של טליה

ראומה, עמרי, אחיה, עמשא, אמוץ, חמוטל,

עוזי וזהבה וכל המשפחה.

" ומחה ה' דמעה מעל כל פנים"

פסטיבלביא יוצא לדרך!!

לרגל שנת ה-75 ללביא, נחדש מסורת שמאוד התגעגענו אליה, ונקיים פסטיבל שירי לביא. הפסטיבל יתקיים סביב יום לביא הבא. הצוות כבר מחמם מנועים, ואתם מחממים את המילים! מה עושים? כותבים שירים! בעפרון, מחשב ואפילו אם תרצו-בינה מלאכותית. העיקר שיהיה מקורי. מקומי. מחובר לאווירה, להווי וללביא. ואי אפשר בלי תחרות קטנה בתור התחלה – **תחרות ללוגו לפסטיבל!** את ההצעות שלכם ניתן לשלוח במייל לכתובת tarbutlavi8554@gmail.com עד לתאריך 31.8.23, התחרות פתוחה לכל תושבי לביא.

השבוע סיימה לשרת בקיבוץ עוד קבוצה נהדרת ושמחה של בנות שירות. כאן המקום לומר תודה גדולה לנופך, הודיה וחנה שסייעו לאורך השנה באירועי התרבות, יישר כוח!

הנה הוא מגיע - קמפינג קיבוצי על הדשא!!
 ביום ראשון 20.8, ג' אלול נקיים קמפינג על הדשא.
 מה בלוי"ז:
 17:00-20:00 - פעילות יצירה, הכנת ארוחת ערב משותפת, משחקי ספורט וחברה, הקמת אוהלים.
 19:00 - ארוחת ערב
 20:10 - תפילת ערבית
 20:30 - שירה בציבור עם "שמע יזרעאל" המעולים
 22:30 - סרט לכל המשפחה

מוזמנים להצטרף לכל חלק של הפעילות, וממש אין חובה לישון על הדשא 😊
 לטובת הערכות, וכן להשתתפות בעשייה, אנא הרשמו בקישור שבמקומי או סרקו את הברקוד

ביום שלישי 22.8 ה אלול נצא לטיול, הסעה תצא בשעה 8:30 מהחניה, יציאה חזרה לקיבוץ מתוכננת לשעה 15:00. ציר המסלול המתוכנן הינו נחל חרדלית, במידה והוא יהיה מזוהם נצא לחוף דדו במקום. (ו. תרבות לא מספקת אוכל ליום זה).
 *הרשמה במקומי עד ליום ראשון 20.8 בשעה 10:00, אז תתקבל החלטה לגבי יעד הנסיעה.

וביום חמישי 24.8 ז' אלול, נחתום קיץ עמוס ושמח **במסיבת סוף קיץ** - אוכל של ענף המזון, הופעה מדהימה של שקטק ופינוקים וכיף וביחד. האירוע יתקיים ברחבת חד"א.

ביום שני 28.8, י"א אלול יתקיים "ערב התעוררות" בהובלת משפחות בן ישר ויעקבס, לציון שנה לפטירתה של פרידה בן ישר ז"ל, ולציון אזכרתה של חנה יעקבס. פרטים נוספים בהמשך, כל הציבור מוזמן.

וביום רביעי 6.9 כ' אלול, נקיים "יריד חגים" בחדר האוכל. ליריד מגיעים דוכנים רבים מבחוץ ומבפנים, ואנו רוצים שכמה שיותר אנשים יגיעו! ופה אנו זקוקים לעזרה שלכם, להעביר את הפרסום בכל קבוצה ופלטפורמה שאתם רק יכולים. בנוסף נשמח לעזרה בסידור המרחב באותו יום, וכן עזרה לענף המזון.
 אז רשמו בפניכם, שלחו לכל מי שאתם חושבים שישמח להגיע ליריד, ונתראה!

סופ"ש נעים לכולם!

ו. תרבות

מניין משתף -

"כל הנשמה תהלל י-ה, הללויה".

ברצוננו לעניין את הציבור 'במניין משתף' שיתקיים בערבי שבתות אחת לחודש.

לצורך העניין פגשנו את הרב יהודה וקבלנו את אישורו ואת ברכתו על כך. הרצון שלנו לאפשר כמה שיותר שיתוף אקטיבי של כל אנשי הקהילה בתפילה.

המניין יתקיים במתכונת של תפילת 'קבלת שבת' שתובל על ידי אשה/ גבר, דבר תורה שגם יועבר על ידי אשה/ גבר ותפילת ערבית בהובלה של גבר.

ברצוננו להזמין את הציבור נשים, גברים וילדים לתפילה משתפת בשבת פרשת 'כי תבוא' 1.9, במועדון לחבר, בואו לשלום.

בשיתוף עם הרב יהודה חשבנו לקיים שיח עם הציבור ביום רביעי 23.8 בשעה 20:40 בבית מדרש, הציבור מוזמן.

בברכת חודש טוב, תמר עמירם, אברהם פלנזר ורפא גנות.

חינוך – קרן וייס

הורים וחברי קהילה יקרים-

"כבר הקיץ חלף/ כבר טסים מעליו/ ברבורי הענן בשרשרת.

כבר כמש הדרדר / ועמוד המטר /מעבר לאופק ניצב". (חיה ורד)

השבוע ציינו במסיבה מרגשת את סיום שנת הפעילות בבתי ילדים.

עברנו שנה מלאה בעשייה, פעילויות בבתים ובקהילה, משחק וצחוק.

הקיץ, שיאו של השנה, עבר בסימן "שביל ישראל" ובו טיילנו, ברגל ובדמיון, במקומות שונים בארצנו היפה.

ביום שני יצאנו לקייטנות- כיתות א-ג בילו באופן יומי באטרקציות שונות ובטבע. כיתות ד-ח יצאו לקייטנה של ארבעה ימים באיזור חיפה ולנים ביגור. זוהי הזדמנות לומר תודה ליגור על הכנסת האורחים הנעימה- לא מובן מאליו בכלל! תודה ענקית לצוות החינוך תשפ"ג: יפעת ליכטנפלד, אופיר וינטר, אוריה זיו (שירות לאומי), מירה שרון, יוסי חזיזה, איה לרמן, תכלת אליהו (ש"ל), מוריה גבאי, רוני קלרמן, ידידיה בוסי (ש"ל), אופק יעקובוביץ, רוית אופטובסקי, נפך ציווה (ש"ל), בן אל חי זיגרון, מוריה אוצטר.

תודה לדוד מוראדי שממשיך מרחוק ללוות ולהנחות- האכפתיות שלך חוצה ימים!

תודה למנהלת חינוך: רותי בולביק, אסנת רוזנצוויג, הילה שמרון ואפרת פרנק- הייתן משמעותיות מאד בשנה האחרונה! תודה גדולה למובילי הקייטנות- צוות החינוך בקייטנת הצעירים (א-ג) וצוות הקייטנה של ד-ח: בן אל חי, הדס בולביק, עופר רייס, כליל רוטשילד, אילת רוזנצוויג, נפך ציווה, יאיר שפר, מעין ועקנין, אביהו בן שושן. תודה גם לכל ההורים שהצטרפו וסייעו!

תודה מיוחדת למדריכי הכיתות ולקומונריות: הדס, עופר, לוטם, הללי, נעם, עומר, אהוד, רינה, רוני- שהדריכו כל השנה וגם בקייטנה- תודה שנהניתם יחד עם הילדים שמרתם וחינכתם!

ב.20, ג' אלול, נצא לימי היערכות- בקרוב נעדכן את הורי הבתים בהרכבי הצוותים לשנת תשפ"ד.

באותו השבוע גם תסתיים באופן רשמי החפיפה של עוזי ושלי ועוזי ייכנס לתפקיד באופן מלא.

ביום א' נפרדנו מילדי כיתה ח' שעוברים לחברת התיכון ולתיכונים שונים בסביבה. אנחנו בשם כל הקהילה רוצים לאחל לכם בהצלחה רבה בדרך בה בחרתם:

איילה הראל והלל שמרון- **באולפנית**

ימין שילוח, עדי רוזנשטיין, אליה בן אדווה, עוז וינטר, שהם שוורצוורט, מזמור שפר, שמואל שמבי- **בישיבה בטבריה**

אושרי רוזנבלט- **"כרמים בעמק" בעפולה**

רועי רוזנצוויג- **בישיבה בחיספין**

נופר רוטשילד, אחינועם אשכנזי, יהל אשכנזי, איתן אלירז, יהלי רוז, נטע פלנזר, ראשית רייס, אלומה ריכטר, דריה קליין,

שחר רוז, אליה כבשנה, הגר עמירם- **בשק"ד שדה אליהו**

גאים בכס ובטוחים שתצליחו!

מצורפים לדיווח מכתב מעוזי עם כניסתו לתפקיד ומה שכתבתי למסיבת הסיום.

רוצה להודות לכם, הורים וחברי קהילת לביא היקרים- על ארבע שנים מגדלות ומצמיחות, על אכפתיות, על מחלוקות לשם

שמים ועל שיח מכבד לאורך כל הדרך!

תודה שבטחתם בי להוביל את המערכת!

המשך קיץ נעים!

ילדים, צוות, הורים יקרים-

היום הוא יום מרגש במיוחד עבורי.

נפרדת בפעם האחרונה גם מכם וגם מהתפקיד.

ממשיכה באהבה ושמחה ללוות את המערכת בעיקר כאמא.

השתדלתי ורציתי לעשות כמיטב יכולתי. היו פעמים שהצלחתי והיו פעמים שפחות. זוהי הזדמנות לבקש את סליחתכם על הפעם ההיא שלא הבנתי, או לא הסכמתי, ייתכן ופגעת. סליחה.

אני רוצה לפתוח בהודיה והערכה לילדים שיושבים כאן. לכם ילדים, שהגעתם, שבטחתם בנו הצוות, שהרגשתם בנוח לבוא לצוות ואלי כשדברים לא ממש הסתדרו לשביעות רצונכם, שרבתם וידעתם להשלים, שעזרתם לחבר או חברה בעת צרה- ההורים שלכם, הצוות וגם אני- מתבוננים בכם גדלים ומתפתחים וגאים בכם מאד מאד!
לכם ילדי כיתה ח'- מאחלת כבר מעכשיו בהצלחה רבה בדרככם החדשה- שתלמדו תפרחו ותשגשו!

בשנה הזו ובשלוש שקדמו לה- מעולם לא צעדתי לבד. אני רוצה להודות לאנשים ולנשים הטובים והטובות שצעדו איתי, והם אלו שלהם מגיעות תודות וברכות על העבודה היומיומית והמשמעותית.

ראשית, אני רוצה להודות כאן לצוות שממשיך בשנה הבאה: אופק, יוסי, רוני, רווית, נפך, איה, מוריה אוצטר בתיכון- אתם ואתן העמודים שעליהם תיבנה השנה המוצלחת של תשפ"ד בע"ה וכל כך טוב וכיף שאתם נשארים ונשארות.
רוצה להודות ולאחל דרך צליחה לממשיכים בדרך של עשייה ותרומה מחוץ למערכת: אוריה, תכלת, אופיר, ידידיה. כל אחד ואחת מכן היו עולם ומלואו של ערכים ונתינה. הילדים יאמרו את זה טוב ממני- במילים, בחיבוקים ובמבט של תודה!
תודה מיוחדת למירה שרון שליוותה את ילדי בית זיו בשנים האחרונות- קיבלה אותם בבקרים ברכות ובביטחון, פינקה והבטיחה שלא יצא ילד רעב תחת ידיה. מירה אנחנו מודים לך מאד ומאחלים לך הצלחה בהמשך!
ונשאר במשפחה- תודה ודרך צלחה גם לך בן אל חי, שהגעת אלינו ישר מהשדה ועברת מלגדל צמחים ללגדל ילדים. תודה על שנתיים של עשייה וקשר משמעותיים עם הנוער בלביא. בהצלחה רבה במעבר ובכל!
רוצה להודות באופן מיוחד לשתי נשים מקצועיות ומדהימות שעשו דרך ארוכה ומשמעותית במערכת החינוך בלביא- שתיהן תודה לאל ממשיכות בחינוך באפיקים שונים (לא נביך אתכן יותר מדי- מבטיחה):
מוריה שממשיכה לגן גולן ויפעת שממשיכה לעבודה עצמאית ושותפות עם בית ספר.
מילים לא יוכלו לתאר את התרומה שתרמתן לאורך השנים לילדי לביא. אך בכל זאת נאמר מעט.
כל אחת מכן הביאה צבע ואופי מיוחד לתפקיד ולצידו גם מחוייבות עמוקה למלאכת החינוך, למערכת וכמובן- לילדים שבאחריותה.

יכולה להגיד שמה שראיתם אתם ההורים, היה קצה הקרחון של חשיבה, דילמות, התייעצויות לפעמים תוך הלילה ופשוט המון אכפתיות לשלומם הפיזי, החינוכי והרגשי של הילדים.

אני בשם כל הילדים, הצוות וההורים רוצה לאחל לשתיהן דרך צליחה, אנחנו כל כך שמחים שתמשיכו לפגוש את ילדינו בשלבים ובמקומות שונים של חייהם.

הייתן משמעותיות לנו מאד מאד ואנחנו מודים לכן המון מכל הלב!

ולכם הורים יקרים- אני רוצה להודות, קודם כל על היותכם- אוהבים, זמינים ופועלים למען ילדיכם! תודה על האמון שנתתם בנו הצוות ועל השיח בזמנים טובים כמו גם בזמני מחלוקת.

בעוד כמה ימים ייכנס עוזי באופן רשמי לתפקיד מנהל החינוך (א-יב) בקיבוץ לביא. זכינו במנהל חינוך "מן המוכן", איש מקצוע מלא ידע על ניהול, על אנשים, על ילדים ונוער. עוד תכירו אותו, אך אני שמלווה אותו בכניסה לתפקיד כבר יכולה לומר שאני שקטה ובטוחה שהמערכת נשארת בידיים טובות ומקצועיות מאד.
עוזי- אני מאחלת לך כניסה נעימה ומהנה לתפקיד הכל כך מעניין וחשוב הזה! הצלחתו של עוזי היא לגמרי הצלחתנו.

הרבי מילובביץ כתב באחת מאגרות-קודש (כרך כה, עמ' קמג-ד) בשנת תשכ"ח: "תפקיד המחנכים" (שם עמ' רא), "לא רק... להקנות הידיעה והחכמה לתלמידים ומחונכים, כי אם ועיקר - להורות להם דרכם בחיים בשנות הלימוד והחינוך שלהם שימשם יסוד לדרכם בחיים כשיגדלו ויעמדו ברשות עצמם, שזוהי הכוונה האמיתית והנקודה המרכזית של חינוך ראוי לשמו".

אנחנו נמצאים כיום בתקופה של שינוי, לא רק בלביא. גם במדינה ובעולם מנסבות רוחות של שינוי. לעיתים אנחנו אוהבים את השינוי הזה ולעיתים לא. מה שבטוח, שהוא מייצר אצלנו חוסר ודאות- וממנו נובע גם חוסר שקט. תפקיד המחנכים בזמן הזה הוא קשה פי כמה וחשוב פי כמה וכמה. ולפעמים כשאנחנו רואים את הילדים "רק" משחקים במגרש או בקלפים, "רק" מקבלים חיבוק מהצוות כשחוזרים מבית ספר או אפילו "רק" מקבלים מבט מאיר ומילת "שלום" ו"מה שלומך" אנחנו חושבים לעצמנו- זה הכל? ואז בעצם אנחנו שוכחים את "הכוונה האמיתית והנקודה המרכזית של חינוך ראוי לשמו".

זכינו! וילדנו פוגשים בכל יום אנשים ונשים חמים, חכמים, יודעי נפש הילד ואכפתיים. זה המודל שהילדים שלנו רואים בכל יום לאורך שנה. לאורך שנים.

מהי הכוונה האמיתית והנקודה המרכזית שלנו בלביא ובחינוך? תפיסתי לאורך התפקיד הייתה- תורה עם דרך ארץ. התורה היא השורשים, דרך ארץ היא התמרוך.

התורה היא החוק והרוח, דרך ארץ היא האמפטיה, הבנת האדם והארץ.

כל אחד מאיתנו הוא מחנך ומחנכת- לפעמים לתורה, לפעמים לדרך ארץ וכשאנחנו זוכים- לשניהם.

ילד או ילדה שרואים תורה עם דרך ארץ גדלים להיות אנשים ונשים שמנחילים הלאה את הטוב שבשמיים יחד עם הטוב שבארץ, ילדים שנטועים בארץ אך גם מביטים לשמים, במיוחד בזמנים של חוסר ודאות ושינוי. הלוואי שנזכה.

תודה לכולכם על ארבע שנים מצמיחות ומגדלות- שנים של תורה ודרך ארץ, שנים של אתגר ולימוד- מכל מלמדי השכלתי. תודה!

דברי כניסה – עוזי ליונבך

שמי עוזי ליונבך (Levenbach). ואני נכנס בימים אלה לתפקיד מנהל החינוך היסודי והתיכון ומחליף את קרן וייס שמלאה את התפקיד במסירות ובהצלחה ב 4 השנים האחרונות.

למען הדיוק, אנחנו עכשיו בחפיפה, והכניסה הרשמית שלי לתפקיד תהיה ב 20.8.

אני בן 58, נשוי לרחלי, ואבא ליותר, עמרי ושירה. חבר קיבוץ אלונים.

מאז ומתמיד עסקתי בחינוך. מההדרכה בנעורים בקיבוץ ניצנים (שם גדלתי) ושנת השירות, דרך לימודי ייעוץ חינוכי (תואר ראשון ושני באוניברסיטת בר-אילן), ועד ניהול מערכות חינוך בקיבוצים, וייעוץ למערכות חינוך מטעם מחלקת החינוך הקיבוצית, בשני העשורים האחרונים.

אני מביא איתי ניסיון רב, ארגז כלים מלא בידע ורעיונות ואמונה גדולה בחינוך החברתי-קהילתי הקיבוצי.

בשנתיים האחרונות, לקחתי פסק זמן מניהול מערכות חינוך, כדי לאסוף אוויר אחרי תקופת הקורונה הסוערת, וכדי לקדם את הקליניקה שלי להדרכת הורים וייעוץ למתבגרים. כשהוזמנתי לראיון בלביא, הרגשתי שזו עשויה להיות הזדמנות מצוינת עבורי. כי התגעגעתי. כי זה קרוב לבית. ובעיקר כי זה אתגר מעניין, מרגש וחדש – לא עוד מאותו הדבר מבחינתי – להיות מנהל החינוך בקיבוץ דתי.

אני מודע בהחלט לעובדה, שאהיה מנהל החינוך הראשון, שאינו מלביא ושאינו דתי, וברור לי שתידרש תקופת הכרות

ולמידה הדדיים. ויחד עם זאת לאור הזיקה והאהבה שלי ליהדות וההכרות המעמיקה בשדה החינוך הקיבוצי, יש בי

ביטחון ואמונה שנצליח לגשר על הפערים ככל שיהיו, ושאוכל לתרום להשגת המטרות של מערכת החינוך והקיבוץ.

בכמה הימים שהייתי כאן עד כה, הספקתי להתרשם, מהאנשים הטובים ומהעיניים הטובות של אנשי מערכת החינוך ובעלי התפקידים בקהילה שפגשתי. בהמשך, ברביעי הקרוב אקיים אסיפת הורים, בה תוכלו להכיר אותי מעט יותר, ואוכל ללמוד מכם על הציפיות ממני וממערכת החינוך.

מודה לכם על ההזדמנות למלא את התפקיד החשוב הזה בקהילתכם ועל קבלת הפנים החמה והתומכת.

סיום שנה, שירות לאומי –

ביום ראשון ציינו את סיום השנה של קבוצת השירות לאומי בלביא תשפ"ג, במפגש סיכום מרגש עם ההורים שלהם, המשפחות המאמצות ומנהלי התקנים והקהילה. נאמרו דברי ברכה ותודה של הקבוצה שלנו, של מנהלי התקן ושל הרכזות, צפינו בסרטונים שסיכמו את החוויות בדירה, בתקנים, בהתנדבויות ובכלל בקיבוץ. המשכנו לארוחת ערב קלילה ולפרידה אינטימית יותר. היה מאוד מרגש, כמו כל פרידה, עצב מעורב בשמחה והרבה תודה והערכה לפועלם המבורך והמשמעותי של התנדבות בקהילת לביא לאורך שנת תשפ"ג. אז, תודה גדולה מכל הלב לכם: נפך, הודיה, דניאל, חנה, תכלת, שלו, אוריה, טל וידידה. תודה למשפחות המאמצות המדהימות ולמנהלי התקנים על שיתוף הפעולה. תודה לחברי ותושבי לביא שנותנים לקבוצה הרגשה טובה בחיך ובפתיחת הלב בשבילים ובביתם. זה מאוד משמעותי ועוזר בהרגשתם חלק מקהילת לביא. מצרפות את הברכה המרגשת שכתבה קבוצת השירות לאומי תשפ"ג. שלי ועקנין ודקלה שוורצוורט.

ברכה סוף שנה שירות לאומי תשפ"ג - נפך, הודיה, דניאל, חנה, תכלת, שלו, אוריה, טל וידידה.

משפחות יקרות, ביולוגיות ומאמצות, מנהלי תקנים ורכזות אהובות. הגענו לשלב שאף אחד לא מחבב, סופה של שנה מדהימה, מחברת וקצת מאתגרת. עברנו עליות וירידות, רגעים של שמחה וצחוק ומנגד רגעים של בכי. למדנו השנה איך זה לחיות מחוץ לבית ולמקום המוכר לנו, להכיר אורח חיים ומסורות של אנשים אחרים ועם כל הקושי שבדבר הצלחנו להתפשר ולצמוח עם עזרה ותמיכה אחת של השנייה, של הקיבוץ ושל ההורים כמובן. רוצות להודות על כל הטוב וגם מה שקצת פחות. תודה ענקית לרכזות המדהימות שלנו, שלי ודקלה, שתמיד שם בשבילנו, ליעץ לנו, לעודד אותנו כשקשה ולדאוג לנו לטרמפים גם בשעות הקטנות של הלילה. תודה לכן שנתת לנו להרגיש בטוחות וייחודיות, שכל אחת היא עולם ומלואו, שהבית שלכן היה תמיד פתוח והרגשנו הכי בנוח לקפוץ סתם ככה. תודה למשפחות המאמצות הכי מושלמות ביקום! שפתחו את הלב והבית ברגע שנחתנו בקיבוץ ועזרו לנו להתאקלם. תודה על האוזן הקשבת, על האוכל הטעים ועל בית שני בשבילנו שנרגיש בו תמיכה ואהבה. מעריכות אתכן כל כך ולא חושבות שהיינו שורדות בלעדיכם. תודה ענקית למנהלי התקנים שצעדו איתנו יד ביד לאורך כל הדרך, על העזרה, התמיכה והגיבוי. על ההבנה והכלה שאנחנו צריכות בהתחלה את הזמן שלנו להתאקלם ומשם עפים איתנו רחוק. להורים האהובים והיקרים שלנו!! תודה שיש אתכם בעולם, בלעדיכם אנחנו כלום. תודה על התמיכה האינסופית והאהבה גם אם אנחנו קצת רחוקות, איך שכל שיחת טלפון קטנה מחזקת אותנו ונותנת לנו כוחות להמשיך. מעריכות את זה שאתם מאפשרים לנו לחוות שנה אחת או אפילו שנתיים מחוץ לבית למרות שאנחנו בטוחות שקשה לכם בלעדינו (: בזכות זה נעשינו בוגרות ועצמאיות כמו שלא היינו. תודה רבה לעמותת בת עמי ולמירב הרכזת המושלמת שלנו שבזכותה אנחנו פה ושתמיד הייתה לנו כעוגן וכאוזן קשבת. וכמובן לא שוכחות החיבור והגיבוש בינינו שגרם לכולנו לעבור את השנה בצורה הרבה יותר שמחה, טובה וקלילה. מניחות שהתעייפתם כבר מכל התודות אבל רק רוצות להוסיף תודה קטנה ואחרונה לשאר האנשים בקיבוץ שתמיד מאירים פנים ודואגים לומר שלום ולאחל בוקר/ערב טוב ותמיד מתייצבים לצידנו כשאנחנו מבקשות עזרה ולשאר המשפחות שאמנם לא הוגדרו כמשפחות מאמצות ובכל זאת פתחו את הבית עבורנו. שוב מודות לכולם על כל הטוב והאהבה שבזכותם עצוב לנו נורא לעזוב את המקום והמסגרת הזו. אוהבים עד אינסוף ומעריכים ממש!